

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à
Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annvs 590. Gregorii Pap. Annus 1. Mavritii Imp. Annus 5.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007



ANNALES ECCLE- SIASTICI.



X superaddita oneri confueto Ecclesiasticorum negotiorum sarcina ad optatam quietem longe posuit cum magis anhelen arque suspireret : magna tamen ostentia Annalium tomis inscriptionem agrediendi ex eo mihi fiducia comparatur, quod pro fratribus Gregorii Magni occurrit, patronas idem noster dupli subiit protinus, administrulo precium feliciter, quibus dico conciliator auxilium, & futurum scriptorum contra etiab tuquam ex locupletissima cella pena, ne penitus erunt cibenda, ipse abinde suppedito. Veritas non progradientur folius, cum in occum sum egestas, sed qui pice dedit in titulo, prima procedit in utrue optimam partem Virgo Deipara. Amorem enim nomine, nempe Maria, arque Gregorii, sub collatione Ecclesia, apud quam fidei Annales subiit elaborati, scripti, recitati, ac lepibus repetiti, reprehensione in lacem edoti. Quae igitur prior ordine dicitur: "Eiusmodi, nobis occurrit potior in auxilio, at utrue peccator adit : Ipsa mater fons patrum hunc tuare natus lois. Ut enim quos ad genia Rascam pacem cancella, ipsa eos suos filios esse dicentes in hoc has leges esse dicat, oportet nos Annam Virgo in celum, quos summo labore, ad eius gratia prouocatis, enixa picebus consuevimus partur.

Sed ante dicitur magis animus, quod creuerint nobis ex recenti collata dignitate subfida: glorio- a non martyres patrocinio quoque titulo, accelerunt, Poni discipuli, conciliatores regiae virginis nuptiamm conpono oseliti, arque eiusdem ad coronam martyris, eunuchi fratres, concupiscentia steriles, mentis gale forcandi, potentes gratis, gloria celebres, dorum pupura, coronis fulgidi, infinges palmis Nereus & Achilles viva cum martyre & que & virgine Flavia. Denuo. Quibuscum Magno Gregorio in auxilium nubila, emi min in lanza quadriga ista, cui infidelaat iungo Deipara, magna molesta : adeo ut illud ex Cantico domini occidere licet b: Quadriga tua salutis, qua cum venientio, nichil queque accessit & transiit diffusa fatua reprobatio : sperana in sapientia Dei beneficio dandum, ut cum Annalibus, annis quoque vita bene perfundit, amplus in circi illius vita periodis est calce remittendus ad carcera, sursum cælum versus peracto oscilli, administrulo feliciter Sanctorum pre-

cum, sublimis tollar, atque ex optato in Domino tandem perpetuo requiescam.

I E S V C H R I S T I

A N N U S 590.

GREGORII PAP. MAVRITII IMP.
Annus I. Annus 5.

VINGENTESIMI nonagesimi Christi annites gelte maiori ex parte in superiori rem tomum relata sunt, vñque videlicet ad electionem Gregorii Magni in Romanum Pontificem : iam vero reliqua prosequiamur de rebus ab eo praeciate gestis post electionem vñque ad finem presentis anni, qui & Imperii Mauritii Auguistus quintus numeratur, octava Indictione ad mensis Septembri terminatum decurrente, & nona tunc inchoante.

Sed antequam ista aggrediamur, quod in primis ad tempus spectat, sias errare eos, qui diuersem inuenient rationem annorum Mauritii Imperatoris ab hac nostra assertione, quapponimus sancti Gregorii creationem sub anno quinto eiusdem Mauritii. Præterid enim, quod superius dictum est anno primo eius Imperii, qui huius temporis lusque etatis breuiter res gelas conscripsit Iohannes fundator monasterii Bicarenensis (hoc enim titulo eius perbrens historia inscribitur) assertit istud ipsum, anno videlicet quinto eius Imperii, sanctum Gregorium esse creatum Pontificem : quo pariter anno Theodosium Mauritii filium à patre tradit Cœfarem esse dictum. Hæc de anno Imperatoris, & promotionis Gregorii in Pontificem Maximum.

Sed his renovatis ad calculos, aliam iniuste oportunitatem, quam vide superius anno quingentehimo octogesimo sexto, ubi annum primum Mauritii, auctoritate Graecorum & Latinorum, & Bicarenensis huius pariter collocauimus, sed opus fuit dimouisse.

Quod autem ad idem ordinacionis eius spectat, nihil est, quod renovari possit in dubium, vñpte que ob excellentiam tam Pontificis relata fuerit singulari prærogatiua in tabulas Ecclesiasticas, annis singulis in memo-

I.
D. ORDINATIONS
S. GREGORII PAP.

III.

riam ac cultum Fidelibus revocanda ipsa die, qua contigit, nempe tertio Nonas Septembris, cuiusmodi preclaro eloquio:

Roma ordinatio incomparabilis vires sancti Gregorii Magni in summum Pontificem: qui non claudit sibi causam, et sublimioris throno clarorum sanctitatum adiutum in vita regalit, hinc decimorum ordinatione, cum videlicet est conferatus in Romana nomine Ponitificem: qui & ante, cum ex praescripto, factorum Canonum a clero electus fuit, tenuerat Pontifex dicti potuit, cum ab eo tempore a Deo accepit; Ponitificem, absque alia expectata de consecratione ad Imperatore licentia.

Iam vero in hunc unum Gregorianum conversti oculi omnium erant, utpote qui certus omnibus vix sanctitudine, claritudine genetis, scientia, atque vita rerum praeclarus; qui non in Occidentalium tantum orbis, sed & in Orientali quoque, vbi diu in functione legationis, fuit Apostolicis munere vestitus fuerat, omnibus optimo notus, ab omnibus Pontifex expertus; ut quae de ipso inferioris dicenda erant, ostendat. Qui enim in orbis dicatio prefectus Vrbane factibus iam amata, quae sunt quantitatis eius, innotuerit, contemptu mundi in trabea monachali magis erit: clarior vero redditus, ex quo allumpsum est in Cardinalium: sed fulgor maius resplicant ex legatione Constantiopolitana bene perfundit.

Tot igitur splendorum radii illustratus, et si nolle, ac viraret, licet (quod non posse abscendi cingulas supra montem posse) se omnium animos traxaret & obligarat, hoc ipso portissimum tempore, cum (vt diximus tomo superiori) Ingens lues Vrbem depauperaretur; quo ut omnium effet sanctissimum eligeretur, necessitas impellebat: virgabat vero magis, dum super Vrbem barbaricus Longobardorum gladius imminaret, itaque famis angueret arque feuerit: unde querendus ab omnibus fuit unus, qui pietatisiam prolapserat; fortis, qui defendet Vrbem; & qui efficiens populum perficeret, diligendus pastor amator pauperum: nonnulli si illud prophenetica viderem oculorum, emulsius b: Principis ergo noctis ruina etiam haec in manu sua, ut hoc per electus a Deo, ut adhuc, & plantes, & dispersi colligas, & arque iniusta confundidas, que cuncta ipse noster (vix loco dicimus) impluerit, arque abundantius perficit.

V. At non simul ac Pontifex Romanus electus est, in Ecclesi cathedrali sed, neque iudeicari: etenim quod sub Ariani Gothorum Regibus praefectum diximus superioribus tomo, ut electus Pontifex, nominis perhorta pecuniam conformans a Princeps sedere debet; vindicata postea Viba cum vniuersitate Italie a Gotthorum tyranne per Iustinianum Imperatorem, non minore ille quam inde idem ins conformandi Romanum Pontificem, & oro confirmatione pecuniam exegendi subterfuit: Deploavit ita idem sanctus Gregorius, dum illud. Psalmi orientalis escidat: Qui laudabat me, adorans me uerabant, cum Simoniacam heresiu inseculum, & ait e. Hacel, inquit, heresi, quae protinus nascitur Ecclesia radicata erant, & ante alias heresi prava apparuit. Cuius erroris vero causa, lucis extrema damnata fuerit, postea tamen in Ecclesia germane peccato pallidius, nolite vero maxime temporis malitia, sed vice exortari, & tenui Ecclesiis pacem schismatis infestatione turbarunt. Conciliatus enim aduersus Ecclesiam Dei non falem immurabiles multitudinem, verum etiam regiam (sicut illi dixerit) patulatem. Nada enim ratio fuit, ut inter Reges habeatur, qui defructus patru, omnia regat imperium, & quicunque habere potest per veritatem sue rei, ei a conforto Christi effectus alienos. Quatuorpsima lucis copulata a scelus, ponitam Christi captiui corpori adducere, & pafium Domini sacramentum aucta temerario contendit encassare. Ecclesiam quippe, quam sui angustis peccato redemptori Salvator noster voluit esse liberam, heu ipse patulatu regia via transcedens facere conatur ancillam. Quanto nolue faret, si dominum suum esse agnoscieret, enique religiosorum Principum ex quo deuotior obsequium exhibebat, nec contra Deum fassum extenderet domi-

nacionis, a qua sue dominum accepit potestatis & psonarum, omni d: Per nos Reges regantur. Sed immensus castus et apud statu talis, & divinis & virtutibus ingrasa beneficis, & contra Deum se fuisse terminos, qui posuerunt patres nostri, contempsis diuino timore, transcedentes, & contra Catholicam veritatem suis favoris tyram, nuda efficerat.

In tantum autem suis temeritatem extendit resolem, ut caput omnium Ecclesiastarum Romanam Ecclesiam sibi rendat, & dominum gentium terrae sui potestatis vinxerit: quod communiter probant, qui hanc beatam Petrum Apollini predictam Conjuram, dicitur Trii deo Ecclesiam meam. Obstat ut ergo ex loquutione nostra, & omnis hereticorum actus ominus sit: quia nulli virtus habet mandatum, quod ipsius poveritatem inveniatur destruere, huiusque Gregorius, qui (ve vides) Regis nomine indigenam cum haberet, qui Romanam Ecclesiam suis spoliis ambo bus & libertate, quoque modo subiugare & sub tribus ipsam redigere conabatur: quem & contra Catholicam agere veritatem proclamat. Qui & infetus in eiusdem Plauini expofitione eti vero: Intra in Domum terrae foecunditatis inter dicas Ecclesie persecutoris adnumerant Imperatores tamen praefuentem, dum air: Quid enim Nra? Quid Discretum? Quid denique iste, qui hoc tempore Ecclesiam pergitur? Numquid non omnes sorte inferi? cum tamen uero de Mauritio, sive eo, qui ipsi successit, Phoca, vel Iuliano, qui nos precesserunt, Augustus (cum antea tempus) velis sapientia Gregorium communi- illam illam Joannis repertiarum fuisse fiducia Catholicorum orthodoxi, haec querunt ex parte damnandi, quod confirmationem electi in Rom. Pontificem sibi (ut diximus) vendicarent.

Tam grande malum, licet Gregorius adeo si defensum; tolerandum tamen ipsi in tanta temporum iniuriam, cum ingebito Longobardi Italicam infestarem, Romanos; ipsam obfitione sepe vallaverat, perfiditer perirent, perit naus, moreturgi, marini in mari in hodi propra fidentes, sed clavis potius declinantes, & lectionem suam irritata reddere laboravit, siveque anteactare mali illud, quod nisi innente cognoscatur. Quoniamque quod clavis ipsam eligenti non posset obſtitere, neque refutare populo potulisset: ad vacuum illud temendum libe- condum endum esse putavit, ut bene vicens occisione illi, & ex veneno ibi parans annidorum, ad Maurinius Imperatores, ad quem de electione facta mittebarat a celo populo que Romano decreatum litteras daret, quibus ipsius plausus dehortaretur ab electionis confirmando ferent.

Illa presenti Germanus f. Praefatus Viba, occidens male, ne scire ipso Gregorio, sive ad Maurinius Augustini data littera intercepit: tuis vero addidit ad eundem, quibus cum certum redidet, nihil in perditissimum tempore opportunitate contingere posse, quia ut Gregorius nobilis genere, vita sanctissima, fons exercitii pontificis, Romanus Pontifex electus, rogans ipsum patrem, ut petent clero & populo pollicari, eius commando electorum, annates velias. Quod ei perfidie fuit iudicata, ut ipse qui ipsius Gregorius degentem & Confidantem pati factum percepit habuisset, coque fuisse Constantinopolitana vita: quem & compatrium delegaret, cum genitum a se illum ob eorum facti laudes regeneratione fuisse voluit g. H. etiam admonendum lectorem putamus, quod cum Praefatum Vebis Iesuines diaconum Germanum nominem, alter habet Gregorius Taronensis ex relatione fui electus, qui tunc in urbe erat: non enim Germanus dictus nomine Praefatum Vrbis fuisse, sed eundem fuisse germanum ipsius sancti Gregorii significat, sive hoc verbis: Praefulta urba Roma & germana voca, autem etiam & comprehensa dicitur episcopatu, & nisi interprincipio vixit, ut legendum sit: electus utibus Germanum eti antepauit numerum. Quia lectio magis placet, eo quod apud neminem auctorum legitur Gregorius fuisse germanum.

Degebat interea Gregorius in Vibe sententia, quod adeo efficaces se fecerit dedisse litteras ad Imperatores,

quod cedebat omniō confirmatione fū electio-
nem. Mihen & illud facile perfidet, ipsum
non filia, quod ex eis argumentum, de tyranno
ipsa electio Romani Pontificis confirmatione, no-
tione malam detinatur esse, confirmationem adie-
ciū intermissionem aduersus eum diuum indicium,
nō fecit Romanam Ecclesiam liberam, iam in
temere modo tyrannice vindicariunt cur Mantua
legata, longe longius abhorret, ut missum à
clero populo decreatum electionis probare, cedemque
dilectibet. Haudent equo animo Principes, domi-
nū alii affuet, pari rigido sacerdoti solent, quibus
nō que ad Deum sunt, cogant obtemperare, vel
zis, frenant, experantur itores. Ita, inquit, fre-
nit facie Gregorii vna cum communis in virbe
degredi.

Sed quomodo se habere soleret administratio Roma-
ne Ecclesie, dum qui electi erat, venabat tyranno-
m Imperatore, qui sunt Pontificis minia exercebat, do-
no accedente Imperatoris consensu. Pontificis initiati
deinceps colligat potest ex epistola ad Romani cleri ad
Sacerdotem, cum sedes vacaret morte Seuerini Ponti-
fice electus in locum eius iller Ioannes huius nominis
Quare, sed non tam conferatus. Vide etiā in litteris
lī, curam Romane Ecclesie non electum Pontificem
habet gessisse, sed quatuor simul eiudem Ecclesie mini-
stris factos, nempe Archipresbyterum primo loco, de-
inde diaconum, tertio loco Primicerium, quarto ve-
terinorum: apud hos enim, donec legitimus Ponti-
fice posset, cura posita erat non Romana tantum,
sed metropolitici orbis Ecclesie: eodemque ordine,
quoniam in fine inscribantur eorum nomina in litteris,
quoniam in diversis proutem coegerat; sic
poterant videlicet in dictis ad Scottos datis litteris, in huc
modis: Dicitur & sanctissimum Thomae, &c. Hilario
& sanctorum sanctorum fratris Apollinis, Iohannes
Bartholomei & Denunciatoris, item Iohannes Primicerius &
fratris iusti Apollinis, & Iohannes frater Deconfessoris emul-
tus, & servus fratris Sabinae.

Ceterum quod ad Gregorium spectat, in ipsum, velu-
nūcitem Pontificem est, ut ab eo in tanta, in qua
sophyra ingenuitate calamitate erant, remediali aliiquid
supponer, intenti oculi omnium erant. Nullus enim in-
tra eisdem ordinis ministeriorum existebat, qui ita electo
Pontifici, nō eius iuris libi aliquod arrogueret officium,
proutemque quodvis publicum obiret minus: quā ob-
tinuisse in tanta re & tempore necessitate cogi-
tare Gregorius Christiana iubante charitate, ad breue
temporū geste se Pontificem, seu potius pro
Pontifice, in his duxerat, quae ad exaltationem speca-
vit, ad lucem videlicet ingenuitate suerendam,
animando, & eisdem pro studio frequentandis,
adhortando, ad populū, qua ad plementum pro-
cesserat, habendo.

Can cum eadem pessi magis vrgere: (inquit Gre-
gorius Turonensis) ut ab plebem pro agēda per-
mitram in hunc modum & locis est: Oportet, fratris chris-
tiani. &c. Sed ante quoniam hic ipsum reddamus integre
testimoniū, monendis est lector, eundem percep-
imus Gregorii epistoliarum librum undecimum
lib. hacten sexta: quod & se felix, qui nouam eius-
dem Gregorii optima editione elaboravit, dum ad
eum concionem tam habitan posuerat sexta Indictio-
ne, propter quidem ex hac parte audire histōicos omnes
testantes dictum ab ipso Gregorio finitum quarto Kalend.
Septemb. Indictione octava, p̄ficiū videlicet anno
civitatis certum alij allentri vetera exemplaria: que o-
mai si deciderit, ex veritate histōis dicta lectio ma-
gi producenda: nam cum confort cum ad populū ha-
buit ele. sermonem tempore ingruentis pestilēcie,
cum hoc anno coniugile, quo & Pelagius Papa obiit,
alimentū ipsius Gregorii certum sit, neque aliquando
pōta tam dire, dum Gregorius vixit, eam vexasse po-
pulum: placet impossibile est, vt ad sextam, vel aliam a-

liquam Indictionem referri possit. His accedit eius, qui
sermoni interfuit, diaconi Turonensis telificatio, dum id
factum terulit, antequam Gregorius Pontifex ordinaretur,
quibus quidem omnibus cum æque omnes assen-
tiantur, qui habitam hoc tempore eam assentiret esse ora-
tionem, cum id ipse differtis verbis insinuerit, nihil est, vt
de istud vel leuite falso dubitari possit. Cum autem
eadem, que inter epistolā ipsius Gregorii concio habe-
tur, auctor pariter a Gregorio Turonensi, in quibus in-
ter ediciones discrepant, ponemus in margine. Sic enim
se habet:

Oportet fratres charismati*, vt flagella Dei, que mittere ventu-
ra debimus, alterum praemita & experta timemus. Conseruans
nobis adiutū dolor aperiat, & corda nostrī duriat ipsa tam, quam
pacat, pena diffluat. Ut enim prophetat, predictum est dicit:
Perniciens gladiū vigeat ad animam. Ecce enim cuncta plebs celestia
in misericordia percussa, & regentia singuli cœde valiantur, nec lan-
guor mortem presunt, sed languor is moras (ut certus) moris pre-
cūrrit. Periculis quisque ante rapitur, quam ad lamenā pacientia
concentur. Penitentia ergo, qualis ad perfectam difficit, Indice
perirent, cui non vacat flere, quod fecit: habitatores quippe non ex
paue subtrahuntur, sed pariter corrunt, dominus vacue relinquentur,
sutorum fures a parentes afficiunt, & sicut eos ad interitum lie-
redes p̄cedunt. Vansquinque ergo nostrum ad paucitatem lamen-
tatione confusat, dum flere ante percussoem vacat. Beatoemus ante
oculos mentis, quicquid errando commisimus; & quod nequiter
egimus, stendo puniamus. Praeuenimus faciem eius in confessio-
ne, & siue propterea & admone, leniens corda nostra cum mis-
mis ad Deum*. Ad Deum quippe corda cum mandib⁹ levere,
est orationis nostra studium cum merito bona operationis erigere.
Dat profecto, dat tremens, ut nostro fiduciam, qui per prophetam clama-
rit: Non mortem peccatoris, sed ut convertatur & ruit. Ver-
nosas namque Nimirum calpas triduana penitentia adferit,
& conuersu hi latro vita primaria etiam in ipsa sententia sue mortu-
em erunt.

Leuemus igitur corda, & presumamus nos iam percepisse, quod
petimus. Cittim ad precent index fletitur, si a prauitate sua peccato
corrigitur. Imminente ergo ranta anima de conforto gladio, noi im-
portunis flebilibus infestamus, ea namque quia ingrata esse hominibus
importantias sole, Index veritatis placet & quia p̄u & majorioris
Dei a se vult veniam precium exigi, qui, quantum merebuntur, nos
vult ut si. hinc enim per Psalmistam dicitur: Invoca me in die
tribulationis tue, & eripiam te, & magnificabitur me Ipse ergo fibi te-
ſtu ei, quia inuocare nobis miseris defulerat, qui monet, ut invoca-
tur. Prinde, fratres charismati, contrite corde & correliū operibus
et astma die primo diligite ad Septiformem litamam, iuxta diffici-
bus in inferno degnatam, deusta * mente cum lacrymis ve-
nientem. Nullus vestrum ad terram opera in agros exeat, nullus
quilibet negotium agere p̄sumat: quatenus ad sancta Dei gen-
tricū Domini Ecclesiam conuenient, qui final omnes peccamus,
final omnes mala, quoscumque, deploremus: ut difficiens index
dui colpis nostris ponere conuderat, ipse à sententia propria
damnatione percat, hancen ferme, idemque dictus in Ec-
clesia sancte Sabine in Auenzino, & scriptus affixus ec-
clesie Albo, cui litanarum ordo istiusmodi subscriptus
habetur:

Litania clericorum exeat ab ecclesia beati Ioannis Baptista.
Litania virorum ab ecclesia beati martyris Marcelli.
Litania monachorum ab ecclesia martyrum Iosuæ & Pauli.
Litania ancillarum Dei ab ecclesia beatorum martyrum Cosma & Damiani.

Litania seminarium coniugatarum ab ecclesia beati primi martyris Stephanii.

Litania viduarum ab ecclesia martyris Vitalii.

Litania pauperum & infirmorum ab ecclesia beatae martyris Ca-
ciliae. Facta sunt huc in basilica sancte Sabine sub die quarto Kalen.
Septemb. Indictione octava, hactenus ex veteri eidemque ger-
manica lectione, ex qua recentiores emendes, in quibus ut
diximus, inconfite nimis sexta Indictio postur: quando enim ista coniugent, quid constat. Porro quam le-
gitti Septiformem litamam per diuersarum personarum arque locorum ordinem distingant, apud Grego-
rium Turonensem aliter dispositam inuenies in hunc
modum &

A. C. Clavis

c Greg. lib.
11. 6. 2. Re-
gis.
* dilecti-
foni.
GREGO-
RII SE MO
TEMPO
RIS.
d. t. trem. 4.

c Thren. 3.
* Dominū.

f Ezech. 18.
g. 1. 3.
h. Matth.
i. 7.

HORTA-
TIO AD
POENITEN-
TIAM.

i Psalm 59.
dictit.

LITANIA
SEPTI-
FORMIS
DICTA.

k Greg. Tu-
ron. 1. 10.
cap. 1.

Chri*m* igni egredier ab eccl*e*sia sanct*o*rum martyrum Co*m*
& Damasci*m* cum presbytero Regionis i*c*te*m*.

Omnes vero sibi*m* cum monach*o* fui*m* ab eccl*e*sia fand*o*rum
martyrum Germani*m* & Prota*m* cum presbytero Regionis quart*o*.

Omnes Albit*o* cum congregat*o*rum suis egredieruntur ab eccl*e*sia
fand*o*rum martyrum Marcellina*m* & Petri cum presbytero Re*m*giano prima*m*.

Omnes infantes ab eccl*e*sia fand*o*rum martyrum Io*m*an*m* &
Pauli cum presbytero Regionis secunda*m*.

Omnes vero Lat*o* ab eccl*e*sia sanct*o*rum protomartyrum Stephan*m* cum
presbytero Regionis optima*m*.

Omnes undecim vidu*m* ab eccl*e*sia S. Euphemius cum presbytero
Regionis quinta*m*.

Omnes autem mulieres cinguntur egredieruntur ab eccl*e*sia sanct*o*rum
martyrum Clemencie cum presbytero Regionis ter*m*.

Vt i*c* singulis eccl*e*sies exiuntur cum precibus ac lacrymis ad B. Marie semper Virgo*m*

genitrix Domini De nostri i*c*ri*m* baptizant*o* congregant*o*rum & vi*m* d*o*nt*o*rum cum flori*m* agen*m*o*m* domino supplicante*m* & cantu formant*o*rum
pro propriet*o*rum & vi*m* d*o*nt*o*rum fac*m* mysteria celebra*m*ta*m*, laus aut*m*

quanta de profectis benefic*o* pat*o*st*o*rum, imp*o*gnant*o* possum*m*, revere gratia meream*m*, huc Gregorius de loc*m*

celestiae gratiarum referens actionem. Verum non sic

petus penitus ce*m*llant*o*, vt omnino extincta fuit, hoc
maxima ex parte vis eius repressa*m*; vt quae dicentes,
ostendent.

Sed quid ipse post ha*m*z? non quidem secundum illud

de ignis arque superbus anti quin*m* vituperum prope*m*,
in prælio certu*m*, in pace*m*one*m* est; sed e*m* conuenio*m*, se*m*

iconem in prælio exhibuit, prodig*o*ns vitam plam*m*, famili*m*

ante omnes in prima a*m*ie primus in canto difirmi*m*

militabat in trepid*o*: & vbi pax, conciliata mun*m*

redita est, tanquam cetus submersum*m*, fugam aperte*m*,

latus captans, cum felicitate littere Imperatoris de con*m*firmatione eius electionis Romam delate fuerunt, quod

nidem ferme diebus accidit. Sed quid de his primo Tu*m*

Gregorius habent*m*, hic credamus; Cum, inquit, d*o*

Latib*o* fuge preparat*m*, cap*m*re, trah*m*re, & ad beat*m* Ap*m*ol

Petri baptizant*o* deduct*o*, ibique ad Pontificis gratia effici*m*

conferatur. Papa V*m* dat*o* vobis illi*m*. Sed nec defit*o*ta diuina so*m*ga

ad Episcopatum eius de Persecut*o*re*m*, & quatenus ordinata*m*

fuerit, pre*m*ptis contemplationis subiect*o*, huc p*m*le. Venund*o*

eius occulta fuga hab*m*bita*m* Iohannes diaconus & Quia

inquit, palam egredi portas cunctarum potest, & negotiis

non expoundit*m*, & dismulato*m* (vt fertur) hab*m*bita*m*, callos im*m*

percutit*m* fularum saltus exp*o*git*o*, cancrinorum latro*m* respon*m*

nit. In quibus duis ab omnibus summa solitudine querunt*m*

radicis columnæ fulgida super*m* ingere & eccl*e* dependere ag*m*

fut*o*, cap*m*re, trah*m*re, & apud beat*m* Petri Ap*m*ol prim*o* temp*o*um Pent*o*flex conferatur. Hoc de fuga, invenient*o*

& coniunctione Gregorii Iohannes; qui quidem omnia

& ex i*c*pli*m* Gregorii Pape script*o* fidem aliquam sub*m*

vindicant*m*.

Etenim dum per apolögiam ad Iohannem Rautenau*m*

tem Ep*o*l*o*copum, qui ipsum ob eam causam inculata*m*, in

prefatione libri circa paf*o*ta*m* ad eum ferpa*m* ex*m*pat*o*

sat, hæc habet*m* Paf*o*ta*m* cura me pendera*m* fuge delatione*m*

do volv*o*, benigna, frater clarissime, ac humana incensu*m*

reprob*o*, ut*m* dicit*o* Cyprianus Confessio*m* Cypriani Confessio*m*

Flaminopolitanum Ep*o*l*o*copum fidem aliquam sua in*m*

mit, dum*m* ita hab*m* et*m* Ego quoque, qui inde*m* a*m* fene*m*

geminis ven*m*, informatus m*ea* confus*o*, scrit*o*re*m* pet*o* ad*m*

quando docerant*m*, sed fuga nabi*m* indu*m* ad*m* ad*m* consig*o*

ci*m*, nigo Con*o*der*o* fub*o*li*m* cer*o*ni*m* cord*o*, his precip*o* pend*o*, quia quibus*m* oscula loca*m* fide*m* d*o* grata annua*m*

hanc non possum*m*, &c. Idemque ad Naralem Ep*o*l*o*copum

Salonitanum his verbis h*o*is diuina indic*o* non pet*o*

re*m*al*o* refutare*m*, n*o*cel*o* m*ea* me*m* parti*m* tenu*m* rem*o*

ista Gregorius, cum conceptu*m* sua creacione in*m*ero*m*

rem*o* deponere ac penitus propul*o*are argumentum*m*

defet*m*, quod si*m* illeret ita Deo placit*o* illi*m*, sign*o* hand*o*

dubius cognovit*m*. Que i*c*igit ad*m* mirand*o* paf*o*ta*m* paf*o*ta*m*

fa*m*ta*m* est*m* ordinatio*m*, celebrata*m* anno*m*, tet*m* No*m*

nas Septemb*o*, eadem velut fac*m*on*m*, annos fingo*m*

in Ecclesi*m* rep*o*ter*m*, confignata*m* tunc publice*m*

in Romane Ecclesi*m* tabulis*m*, quia*m* in vno*m*ero*m* Catho*m*

lico orbe solemnis ha*m*ctenus perfici*m*. Ex*m*cep*o*ta*m* pend*o*

pecunia quantitas*m*, quia*m* a*m* pre*m*dict*o*ibus Gothorum

temp*o*rius exacta*m* est*m*, hand*o* rame*m* in crimen addu*m*

port*o*, quasi redempt*o* pecunia Pontificatus obtinuer*m*:

eret*m* enim elect*o* (vt dictum est*m*) legi*m*me*m* fa*m*ta*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m* contul*o* Pontificarum, non Imperatoris co*m*missarii*m*

ob*m*tinuer*m* : et*m* illi*m*

conveniens se modo (quod aliter non licet) ab illa
reverentiam liberando.

Ordo, tanquam sanctus Gregorius Summus Pontificis
credimus libere opulentem, ut optimus pastor, Dei
verbis aere ageret illas, in eadem sancti Petri bullaria prie-
meriorum positum habuit hereditatis, qua pluribus pre-
mieris temporis deplorant extortis; etenim accidit e vi-
taminis ex tempore secundum illud Ios. 10: a Regnum
sanctorum tristitia, regnante lao, exponit tristitia, regnante
lao tristitia. Siquidem alia plura post peccatum
impunitum mala: nam cum adhuc apud basilicam Va-
stantiam ordinatus Pontifex Gregorius referuerit, ventis
tremebentibus concilia citata, que venturam infirma-
mentaria folo prostrata sunt: adducta haec mala
ad ecclesias & infantes, quibus tum Itala premebam-
tur, utique tum Roma ipsa diritus vexabatur, quo fa-
ciamur, ut credere extremo mundo dies iudicii im-
minuerit: eius rei gratiam idem Gregorius Pontifex men-
s Nobis habens canit in eadem basilica sancti Petri
ad populum homiliam in illam Euangeli lectionem,
qua si signa aduentus sui à Domino pronuntiata sunt,
publicaverit illa: Peccatum sine cofutura patitur. & de
hunc presulente tum o mali malorum: Primum, in-
quit, huius gloria frumenta traductor, igneum celo aces-
tum emper, ex opere humani generis Iesu Christi sanguine cor-
vatum seminans. Ecce fratres mei, tam certissimi, quod audi-
amus: Nos quattuor & exercitentibus malu mandat virgat.
Predicti nonne soli quanti remanserit, agnoscit. & tamen
alii certi legata virgin, representata capo operum, mo-
no & ambo scelis afflant. & scalo poft: Nostri terro-
raro, regnante, quod fuisse turbine annis acris abrupta erata, de-
predato, nequa Ecclesia à fundamento eversa fuit. Quanti
al iheron, qui ex quo exultans aduersus se exaginatis ali-
punctant, & tamen uero eadem reporta morte defuncti
sunt, al iheron rame defensos: Sed conglutinando cibis,
dilectione, apud hinc agenda mentisfoide index venti resurgens
frenit nos, non proculam nubium excitavit & terram subruit,
sicut ex effigie fundamenta consueta. Quid ergo tales
ut fabri, cum per sonitum reverit & uitium pec-
catorum invenientur, si perturbari non possunt per tenta-
tionem fortis? In usus presentia, que caro subtiliter si ven-
tum, & uerum subruit, & constituta aera, & tota adiuncta
fuerit.

Foem luc omnianiam ante à S. Benedicto praecep-
ta, cum S. Sabinius Episcopum Canufinum alloque-
ret, ipse S. Gregorius recitat verbi filii: e Romae
aberrare est inuidare, sed temperabit, cursum turbu-
lis, ac ruitus latet in sensu a marceret. Causa proprie-
tatis uero fella fuit luce clariora: qui in ha. Urbe dissolu-
tum, et ad latum, defracta Ecclesia turlore cernimus,
infelix deinde fono latata, omnia rumpere, et perfra-
re, videtur, hec Gregorius. Sed illas multi alia ad-
ditione tempeste Longobardorum fuit uigilium mis-
erit, & compescit, qui in eis erant. Vibus custodio-
rum exponit, accessu cordia, & cibis idem Grego-
rius episcopus ad Pandionis scholasticum post Pontificis
in contentia ordinis scripta habet: d. Veniente
anno m. cccc. Mauritius Cardinario, ex quo iug-
nitione confitit, quia hostiles gladii furi fin-
alem confidit, sed salutem multitudinum intercepit, granus
inuenit.

Intervicibus insuper hoc anno dira famae; cuius rei
magis Gregorius, similis ordinatus est Pontificis, & Si-
ciliensem etiam vobendum curauit, ut patet ex seconde
data episcopula ad Piraeum Steliz ipsi mente Se-
ptribus, inchoante quona in dictione ubi inter alias: e Di-
gnatione genitrix si quid munus hoc transmittitur, frumenti
privilegium, non in quilibet homo, sed in sanctis famulis populi
uulnus. Sic ergo non tam fedem Pontificiam, in qua
inter, uita et Gregorius confitimus, quia confundisse
ad eum omnes partem turbinibus nautem, atq; dimoni
deinde quibus vocatis ad bella diuoluque labores subeun-
ti, & quibus perpertendas ac nimis, hinc ipse ad Ioan-
nem, et monopoli tam Episcopum scribens quart-

tam ordine epistolam, inter alia habet ista: f. Quia re-
tuslam naevum rebemerunt confractam indigne ego informansque
suffici: evadque enim sucius intrant, & quotidiana ac valida ten-
pestate quasitate patrida naufragium tabula sonant: per empo-
tentem Dominum ruga, ut in hoc misericordio orationis vestra manum
porrigatis: quia & tanto curius potius exorare, quanto & à con-
fusione tribulationum, quae in hac terra patimur, longus fla-
vis. Ille Gregorius prefuis angustus vnde gemens ac
dolens.

Venit quo magis increbescere vidit mala, eo fortius
ad ea superanda animi virtute furexit, & tantum abfuit
villis succumbenter, ut ea omnia potensissime superans,
vitis fit tot immenses fluctus, Christi confitius vebo, qui
vocarerat, siccus vestigio pertransire; ut dicere cum A-
postolo: g. In omnibus tribulationem patimur, sed non angu-
fihamur. Quantum enim facit animi tranquillitate inter
tos fluctus atque procellas, ex eo quisque facile poterit
intelligere, dum (vix) seculatur in epistola ad Leandrum
Episcopum Hispanensem: b) hoc ipso exordio Pontificis
causatus fuit, tanquam si tunica otio fruatur, curisque om-
nibus vacuos, solitarios detinentes monachica cellulas;
p. ac clarissimum illud de Patotali cura commentariac
elaboravit, ea occasione accepta, quod (vt dictum est)
Iohannes Rattenius Episcopus ipsum literis arguit,
quod pastorelum curam, delitescendo, fugere voluisset.
qui in re mititanus est Magnus Gregorius Gregorium
Nazianzenum: sicut enim illa eadem causa scripti de
sua fuga apologeticum, quo sublimem periculosa manique
enimmodi spiritualia praetulerunt offendens, se hanc in-
sipienti fugiisse manifestat: ita hic noferit sua fuge de-
fensionem parans, simul ostendit periculum, pariterque
docuit, quales esse debeat, qui in Episcopos afflumuntur,
& quo modo, qui assumptra sunt, legerer: in regime i-
pso, atque insuper quo modo docere alios debeat, & ad
ut cognitionem eodem redite demum oportea. Quia in
re non a. ologiam tantum de fuga sua vias est se ibere,
sed patior ipse pastorum pacere eos primum omnium
voluisse, unde & darent ei: optime fibi subditos curare
greges; memor sumuntur, primum omnium incombente
ex Doranis i. i. sione, sicut Petro, ita & successoribus eius,
labantes confirmare fratres.

Sciens igitur de cura pastorali volumen, nihil aliud
vitis est operatus, quam in eminentissima omnium ca-
thedra sub limis positus docere voluisse omnes, qui effent
in tunc Chiffiano orbe pastores, necnon eos, qui eisdem
postea futuri seculi in eodem munere pastorali effent
substituti eti Episcopi successores. Ita plane, cum ad Syn-
odos celebrandas polles conuenienti Episcopi, hoc
plum (ut in loco diceretur) ingenue profecti sunt. Sed quia
tad animi demissione, procul abhorrens a falso, Grego-
rius ipse oratuerit, eius accipe velba: cum perorat: Ecce, inquit,
bona vir, reprehensionis mee necessitate compulsa, dom
monstrare quales esse debeat pastori magistris, pulchrum deinceps ha-
bitum patior fuisse, atque ad perfectionem littus dirigo, qui adhuc
in fiduciarum fluctibus verbor. haec ipse: qui eo se vinculo ar-
ctus obstinare voluisse videatur, ut quod alios scriben-
do docu: sit, primus ipse operi implere fatigaret, ex-
emplar tibi optimi pastoris velut in tabula pictum oo-
culos ponens, ut te ipsum in eandem imaginem trans-
formaret.

Catecū quod ad ipsius Gregorii scripta pertinet, pla-
ne eadimanda cognoscet, in eis non foliat tantum, sed
qui sunt fructus, velis attende per spicere, atque percipere.
Taliter infelicissima conditio seculi huius, ut inter barbaros
barbarismis luculentia repletam Latinitas, & sole calmo-
rum obducta carie fuerit Romana lingua: ut pene inca-
lum habitum sit. Gregorium inter tot tenebras aliquo
illuccescere potuisse fulgore. Sed excepta si prosequamur.

Cum autem meditatur illa Gregorius ipso sua sedis
exordio, pati coactus est inguenta vndeque gratulantium
agmina. Importuna fave narratio in laeti mufia, k. quod co-
gar Christiana charitas I. gaudente cum gaudentibus. Magis
vero exulcerabant animum eius illi, qui cum spirituales
essent, ut consciens eius animi & instituti, alterius iudicare de-

f. Greg. lib.
1. ep. 4.
STATVS
ECCLASIE
ROMANAE
REVIVIS
TEMPORIS

g. 2. Cor. 4.
b. Greg. lib.
4. ep. 46.

QUA OC-
CATIONE
GREGOR.
SCRIBIT
LIBRVM
CVRA PA-
STORALIS

i. Lue. 21.

XX.

XXI.
DE S. CLE-
OPATRI
S. BENETI
LUD. CIV.

XX.

k. Rer. I.
Rom. 1.

A. 3.

berunt.

*a Greg. lib.
1. cap. 3.*
**DOLOR DE
ALIENO
GAVDIO.**

b Greg. lib.
1.69.1.

c. Greg. lib.
T. 17, p. 9.

XXIII.
GRIGORII
GYMNASII
CIS EXPO
STYLATIO

d. Greg. lab.

e Grækl
1.875.
DIPLO-
MAT GAB
GORAS
SYR VITA
STATVM.

Fifalte.

222 *Ergonomics*

h. Pfaelz.
GREGORI
ARTURO
IN CURA
PASTORA-
LIT.
Lfd. 40.

berente, que ut carceres gestae gaudio videbentur. Hinc
paulum telolatulimus his primis ordinatis diebus scribens, haec est: *A Quicquid minus ex honore sacerdotalis officii extrahit arrebitur, non valde per se: de voluntate nostra hoc et irridetur, non minus dolor, qui disceditur in mens summa fato;* et tamen profecte me creditur. *Summus enim natus*
profectus in artu et in potestu implere quod voluit, si voluntate mea,
quoniam datus cognitis habet, perspecta certa propter propria
valutissimum, aliudne; ad fugam, quam fructu capitell. Ibi
birchardus Paulum Scholasticum Sicilię Preteachum, cum
fisciforum ab Imperatore accepit Leonem Excom-
municatum: quo tempore idem sanctus Gregorius ad curan-
dum Ecclesie Romane patrimonium in Siciliam misit
Pettum subiacens, cui et de mandatis dedit, ut inter-
esse Concilis ab omnibus Episcopis eius insule annis
fringulis conuocandis, sed ad eundem Pettum paulo post
letteras dedit, cum ipse vendicare vellet Romane Eccle-
sie fundum quandam, precipitos, ut si quadrangula ari-
nis absque intermissione pectipios, illius continuata ari-
nis fuerit polleffio molleffia; nolens vii prauilegio a
Iustiniano Ecclesie Romane concessu centum anno-
num, ne exordia Pontificatus sui aliorum lachrymis au-
spicaretur.

Dum in his effet, nec quem deodorat ex suis erit
conceptum maiorem digerere omnino posse, et magna
sapientia regurgitante amaritudine animi, gemes &
dolens, unde tibi malam, quo angebat, prouincie feci-
bat, et conuersus, granus quibus est, cum amis & expo-
stulans, quod apud Imperatorem non intercellerit, ut
de sua electione decretum iuratum intelligatur. Hoc argumen-
to a eo scripto finitissime ad Ioannem Episcopem
Constantinopolitanum & alios: sed ipsum enim in pri-
mis habebat: *Sed hanc etiam in proximis dilectionis confi-
xisti, sed diligenter proximus sis nos invenitur: sed illi, qui esse
beatitudinem refra non ita fuit sed diligit: Quo enim ardore quo flu-
ido Episcopatus pondera fragore volvitur, sed: & tamen hoc eadem
Episcopatus potius a me nobis debent impetrare, non refutari. Confas-
tus ergo quia non sicut vos diligitis, quicquid me voluntis omnia supe-
dere, me vobis impetu molitus. Sunt complures cædem Gre-
gorii tripliciter ad diversos, et quibus liger misti sunt,
quem partibant animas suas flatus, in quin sub honore
specie se videlicet esse conicim: et signis quidem omnes,
que ab omnibus legere tendunt: verum ab prolixitate vi-
tandam eas hic legere prætermittimus: ne tamen ieu-
num omnino lectorum dimittamus, fas si huic referre,
quam hoc ipso fui Ponit thesaurus initio scripsi ad locorum
Imperatoris, nomine Theocritum, pietate, scitur & gene-
ris claritudine insignam testumavim: qua quidem, quin-
tus latenter, animi fluctus aperit; at cuius post eius exor-
diun e:*

Sabellus Episcopus ab facultate sum reditus; in qua, cura
eius patet, tanta terra circa interiu, quatis me in rata
Leica iniquitatem decessisse rimam. At illa enim quiete mea, que-
stia per dies, & intra currus, a tendere exterior vuln: rude me a
Conditore misericordie hunc exquidam deplo. Constat ut nomen quo-
dum extra etiam carnis mortuus, cuncta plantarum ac fer-
veris ad oculum tuum dirigere, & superna gaudia misceris altero vi-
dere, & non solum rectius, sed melius coram te, ut in rati-
abulam, dicibus. Tibi dico nec mecum: Quis nos rultum innum-
& rultum sumus Domine respiciam. Nobis autem in hoc mundo
apparet, nihil certosim, videlicet nullum quod amem etiam verba
flavissima ut in me non credimus, quod placentur Domino,
ex prophetis dictis enim ei. Sed talium te super aliquid resurrexisse. Super
enim aliquid resurrexisse terr: nullus est, qui et ipsa, que alta & gloria
preferat videtur facili per mentis appetitum calat. Sei repens a
verbum vocine, ratione lucis tenebris impulsus ad timores, pa-
scitur, quaeque si cum nulli tristis, tu tamen qui inibz commis-
si sunt, multum formide.

Vndeque causarum facultatibus quatuor, & temporis tribus disponit
nos ita ut recte dicamus: Vbi enim in aliud tempore manu, & tem-
pli deinceps me. Redire post causam ad cor defidio, sed alio cor cogniti-
vum tumultu exclusus redire non possem. Ex hoc ergo nubi
luge factum illud quod inter me illi ut ibide necrum propon-
deremus, & dicitur: Redire post causam ad cor. Sed hinc non res.

*ut conjugatio fuisse punita ex iure complicita &c. Cuiusdam
dereliquit nos. Contemplari ut pulchritudinem vestrum Radie-
lem & dexteram sterilem, sed ridentem ac pulchram, quia eis in qua-
tum sumus genet et lacrymae tamquam pectoris vides. Sed non quod in-
nisi. Lambris omnes communi et aliis ad vincula vestimenta
funda, sed lippe, minus videt, quamvis amplius partem. Secundum
pedes Domini non Maria sibi est ut in aliis parvior, & cui
cum Mariis competitor in extremitate manuorum. & ergo multa
fatigatur. Expulsa a me (et credidi) legato deinceps, volo ob-
misi, quos meni ad Saluatoris pedes quiscebas: Ex hac multitudine
autem compulso docere tibi: Reservasti in domum tuam, & autem
quanta fecerit te Domini. Sed qui noster te terrena cura-
lat. Darimur illa praeeditare, cum tamen multi deinceps fit felicitas
litterarum pressis enim in hoc: exenti rhamphus scutellarium ne generante,
ex ea mea vix, de quibus scriptum est: Deinde vero, dum al-
leviarentur. Neque cum dixa: Docetis eis, percepit alienus
sunt: sed domi alleviarentur: quia prout aquone domi temperabat
noctis insulat, fusa videtur surgo, mero canam. Alleviarent
plurimi: quia dum gloria fusa fabrixco erat, agerent
nascitur.*

Hincitemur dicit : *Dificiliter ut sumus desicci. Tenui
quaque ascendendo desicci. & secundum deinceps. Si volvitur
cum peccatis vita nostra praeponit se constitutus quia volebatur
et alius fit nunc agere. si non fit. Hinc nos non crearent illi q.
Deus meus. sed tu et rotam. Rota quippe ex posteriori partitur
et in anterioribus cadit. Et anteriora nostra sunt eterna & pa-
manenta. ad que vocantur. Paulus attestatur. qui ait q.
Quis fons oblitus est. in ea q. non poteris. nos extendebamus. Ecclesiastes organo
in praesentia vita profecit. et rotar. poteris. quem anterius corru-
xi. ex posteriori parte elevatus viam cum no huc via gloriam per-
cipiat quam relinquit. ab illa cadit. quae pollit hanc venit. Et quibus
multi sunt. qui sic exteriori premitur. ut regere cont. ut per son-
quam inter nos corrumpant. Vnde scriptum est : *Deus precum
aluit. Cem & nra sit poteris.* Ex Salomonem dicit : *Ex intelli-
gencia gubernacula posidet.* Sed mala haec officia sunt quia & talia
de entroca. & quod men sponce non recipit. congre non disponit.
Ecclesia nostre Domine Imperator fieri fons deinceps. ut
quidem pro insigne illius vocari per nos. fiet auctor ut non unum
videndis esse. ut etenim culpa & negligentiis ac misericordiis non satis.
sunt patet deponit. quia virtutum ministerium informe canunt.
haec enim Gregorius. quicquidem quoque argumento le-
teras dedit ad Narsetem Patricium. nec non aliad
Anastasiam Episcopum Antiochenum : desiderat
autem litteres facias ad imperatores. quantumcumque
in illisredit ad eundem Anastasiam. dum ait : *Emissa
milio. quia a serenissimo domino quanto valeretur populus
virorum. bene repperit. ad familiam Petri Apollinariorum principi insi-
na remittit. & quicquid Dno placuerit. hic mecum respondebit
colant : quatenus donec vos videre miraretur. peregrinatione ne-
fra tedium de eternis patriis inimicis lempitudo solentibus. hoc
Georgio.**

Quoniam verborum sensum ut percepias, in memo-

etiam tenacitate debet, que de eodem Anatalio Simeon
superiori Annalium tomis, p. 15, ipsius annalibus
relatentibus ultimo calumniam passum; ab eodem ha-
mili Antiocheno Episcopatu[m] electum, in loco imperi
subrogatum Gregorium, quem cognitum penitus
Republica confitit nonquam ab ea fidei haec
successores Imperatores dimicent. Cum vero magna co-
spiritu animalium coniunctio cum intercessione
ter plausu Pontificem Romanum Gregorium & Anatalio
necessitudo: illud ab Imperatore expedito Grego-
rius, vt eiderit Anatalio honoris restituatur, hanc
tamen ad obitum vixque, quia tunc fedebat Gregorius
sedere, ipse vero Romanus ad le An. 61 plus intercederet. Ver-
num litteras de relictione Anatalii, licei scriptis acce-
tamini fullie milia, idem Gregorius cellulari in episcopatu[m]
ad Sebastianum Episcopum, vestitam ut Pratorum super-
glossum meum ad consimus dominum summis precibus flo-
re, et verum beatissimum denuo Anataliam Parochiam
cum esse rite palli ab eis Petri Apollinarium precepit limna
cum celebratum foliaria Mafuraria transmutauerunt in
treus et ab eisdem fani manu[m] reveri levare, scilicet accusa in ho-

mariorum, sed que causa fuerit, ut eadem scripta remiserem, profectus loco velis inservieret, hincipit. Sed factum est diversum existimari, ut post frequentem annam ille Gregorius mortuus, necnon vero fatus post vigintiquatuor annos vita recuperata Anastasius, ut tuo loco dicimus.

Qui agerat in Orientalem Ecclesiam, mox verecitus atrae, conseruit oculos, certe quidem illis confundere, non proxime essent, non desuper, cum enim fecerit complices Italie Ecclesiæ post tot bella tempore Goths, Saracenos, & per Longobardos ita ea penitus defecit, etiamdem propinquorum cursum gelidus quamobrem et Minimorum Ecclesiæ non erat rursum, sed populo destrutum. Formianæ illi proxime inherenterem, in qua me fluisse venerandum corpus sancti Eusebii martyris tradidit. Verum & Formiana postea parturit, in proximum locum ad mare politus naturalecamen. Caeteram dictum, tam scelus, quam magnifica sunt translatæ. Sed hoc pariter anno, Ecclæsia Populorum in Tuscia, cuius fuit Episcopus sanctus Cebrenus, facilius defecit, ministris, Rofellano Episcopio, ut eam canare debetur, litteræ inquit, quarum est causam: *Presenti ad mi, quod Populorum Ecclesia ita sit invadens, ut invenientur, ut recipiantur decaduntibus viderem, neque aperte, neque latenter, &c.* Ex quibus duo ita persigunt in Ecclesia Catholica secundum folia, ministrum, ut neque fiduciam adulorum absque pœnitentiâ, ipso facilius velocius ponentem, per faciendum impertinentia, huius tamquam finetur, neq; infants concilere ab eo baptismo permetteretur. Hic si Episcopus patitur, ut teliquis antem Ecclæsia collapsa, & vt sic ut, clementia, velis commendatis, sequentibus annis pro recuperatione dictori sumatur.

Sentimus ergo ut illud coti viribus suscipiendo ipsius, videlicet diuina membra capitiungueat: hoc enim idem Gregorius conatus est fibulam etiis in Trium Capitulo (de quibus fæce toto specie) dividere ab Ecclesia Romana separatos communioni Catholice relinqueret. Erant et ex eis nonnulli Neapolitani deputati quendam quod non vult aliud in diuagantia & medicina sibi se ut Ecclæsia Romana separauerant, sed non volebant, ne Trii dammodo capitula, aliquid fierent in praedictum Concilio Chalcedonensis, ne proculius omnes schismati (ut si locis eti deponent) contra Quirinam Synodum se creaserent; nichil enim ponemus. Horum vnu, Stephanus novus, similis accepit fæcillimum virum Gregorium etiamne Romanum Pontificem, pumum fineturum, vnu autem, apud quem nullum habebat etiellum patrictio, sed illud veritas: Romanus veniens, pone conuenit, sueque mentis ambages, animique diuagatione spevit, quantum caufa le ab Ecclæsia leparatum illud pollicio, reverendum se ad Padii Catholica communionem, hispe Gregorius suo ipsius anime sufficiens in le pecuniam, intercedetque sponte & auxiliis quod Deum, ut suum habetur in celo, quod intercedit ad communem Romanæ Ecclæsiae in telega. Quid Gregorius facere minime cunctatus est: sed et videnti predilectus eius cito Neapolitani degrediunt, locis adiunctorum Demetrum his temporibus Neapolitanum Episcopum.

Viginti & milie Imperatoris, ut schismati omnes et Ecclæsiam redire deberent: cuius rei gratia tempore Maximini Augusti ad ipsum Gregorium Romanum, vnu omnes Roman ad Synodum conuocato, et Synodali decreto us, que ab ipsius retro cata efficit, indehinc, amotio, perfeda Ecclæsianus fancitetur. Non exzam ipsa littera Imperatoris, sed tantum Gregorii debeat testificatione de his scribens ad Seuerum Aquileensem Episcopum iterum in schismatis corone deplorat, vbi ad finem haec habeat: *Pro quare immenso labore præfatum, iuxta Christianum & Ierusalem domum iustitiam, ad beati Petri Apolloli limna cum riuus sagittaria recte volumus: ut autore Dio, segregata Synodus, quæ noster nos vertitur, dubitate, quid nuptiam sacerit,*

infligetur, hæc ipse. Verum venire cum contemptu, ut ab hoitibus priuatutis est. A quieia ipsa ut dicimus incensa, & ipse profugus ad humani est deductus in opiam, ut sumpm quereret. Sed de his inferius.

A hinc, ut vidisti, in illo etiam Imperatoris cogentur schismati Episcopi Romani ad Synodum profici, idque etiam his litteris præcepit sanctus Gregorius Papa, scribens ad Seuerum Aquileensem Episcopum, apud eum antiquum spissarem more præcedentium schismatis, qui ut fabrefactum iudicium Ecclæsianum, prouoce confidem ad Imperatorem, dederam libellum Mauritio Augusto, ne cogentur Romam ad Pontificem profici; utque eluerunt enim Imperatoris missam ante iussionem, necnon Gregorii Papæ præceptum. Extat libellus ipse, hic ibi modo recitandus: *Accipimus eum una cum aliis epistolis a Nicolaio Fabro nostra studioissimo, deproprium (et patens) ex bibliotheca Pirhei, cum ipse exiit amicus in timis & contubernialis, sic se habet.*

Sub Gregorio Papa schismatis libellus supplex Episcoporum ad Mauritium Imperatorem.

Suggerimus domino nostro clementissimo ac pietissimo domino Mauritio Tiberio humiles Veneracione vel secunde Repte Ingenuo, Maxentio, Fonteo, Laurentio, Agnello, Felice, Augusto Inno, & Heronito Episcopi.

Pietatis vestre est, clementissime dominator, preces humilium fæcilius. Imperiali dignatione suscipere: quod etiam supplices deprecamus per Dominum Deum nostrum Iesum Christum Salvatorem omnium, per fidem Catholicam, & Regnum, quod meritis à Deo conceptionis, atque salutem dominorum florium restoramus, quibus perpetuam Imperium Deo gubernante permaneat, ut adiutori invenerit supplicationis nostri: quod pia ante referas, & cum paluus recurrente ad principalia remedia, merebamur, quae peccato, impetrare. Nam eis nos peccata nostra ad tempus gravissima nos summittere, auxiliante nobis Domino, nullo pondere prefutaram ab integritate Catholicæ Fidei invenimus vello modo turbare. Deinde ne oblitio summi sancti Rempubliam vestram, sub qua olim quiete reximus, & adiuvante domino redire tota viribus festinamus. Suggerimus etiam, domine pietissime Princeps, scandalum Ecclæsiae, quod tempore dñe memoriae Iustini Principis totum mundum Ecclæsias conturbavit, nosfrarum quoque pronunciarum partibus ex tunc iam esse compescimus, damnatum fuisse Trium Capitularum, ut est, epistola reverabilis Ibe Episcopi Edifice ciuitatis, persone quoque Theodori Mephisti Episcopi, atque (scriptoriam Theodori Episcopi Cyri, que in Anno Synodo Chalcedonensi recepta sunt, & Vigilio tunc Romane Presuli, atque omnibus pene sacerdotibus damnatio ipsa, facta reuera contraria) fando Chalcedonensi Concilio exercitata noscarat extinse. Qui etiam Vigilus scripta sua per omnes presencias mutata, anachoratis vinculis obligavit omnem populum, si quis damnatum trium Capitularum præberet aliquando confessum. Et hoc postea Imperiali penderet ad confessum damnationis Capitularum infirmo paulatu fons tunc fuerit coercit: nostrarum tamen pronunciarum venerandi decipores, quibus indigne successimus, prædicti quandam Vigili infractionibus informati, ad hoc invenire nullo modo posserunt. Quorum nos exempla, Deo propitiant, servantes caro inviso populo nobis credito, sequentes etiam in omnibus definitionem sancti Chalcedonensis Concilia defensionem Capitularum ipsorum & reverentiam exhibemus, & à communione damnatum cum diuina gratia abstineremus dignificari. Et dom Zmagedus gloriatus Chartularius patrum nostrorum sancta memorie Heliam Archipiscopum Aquileensem Ecclæsiae pro causa ipsa pluribus vicibus contribuerat: cum negotiis omnibus confuso atque confessu direxit ad pia religia principatus regis pries, supplicans, ut expectata Dei misericordia, reuecat omnibus confessoribus Synodi nostra in potestate sancte Republicæ ad vestra elementa presentiam venire, & vestram in causa ipsa expectatar indicarem, quod pietas vestre manutendit, ad increderem & laudem Imperii sui, clementi dignatione sufficiens, iuramento suam debet ad predictum gloriosum Zmagedum, ut nullatenus quicquam sacerdotum pro causa communiuersit inquireat prefanceret, sed Dei misericordia operante sustincent, quoniamque tempore genitoris, ad libertatem omnes sa-

SCHISMA-
TICI MAU-
RITIOIS.
SVPPLI-
CANT, NE
AD SYNO-
DVM PRO-
FICI SCIC
COGAN-
TVR.

SCHISMA-
TICORVM
LITERARVS
AD MAU-
RITIVM
IMP.

cerdotes Concilii sub sancta Regia permaneant. Deinde defunctorum est
memoratus. An huiusque mejor Historia.

Nos vero pro imperato precibus, insulam cum omnibus popula

ardentium deo nostrarum sacrificiis, si fuere potuerit, eisdem diebus ad

restra certitudinem redire vogamus: & gratias Deo retulimus, &

pro vita Imperii regis, sicut nunc Dominum, apollinis preci

em oblitum Manifessati. Post hoc, ordinante in sancta Appellatione

Ecclesie beatissimo archiepiscopo nostro Senoru, quia condonellae

illata sunt, & quibus iniurias, in eadē corporali sustinuit, & qua

violenta ad Ravennatorem curatorem fuerit perditum, atque exal-

latus in custodiam, quibusque receptione episcopis atque con-

stitutis fecerit: post ut donum nobis patet autem sine dabo perse-

nere. Ne autem tam insoluta calamitatis patrem & Archie-

piscopum nostrum, quod iniquum sub Christiano Princeps factum

dignatur, cognovimus afflictum, infelicitum dolorum sumus

fistulam vulnerata: Nam in hoc tempore iterum cognovimus re-

uerendum Papam Gregorium ad eundem patris mortis exhibitu-

rum misericordiam sacramenta regis spectatae fuisse, & reperita

causa in communione ad Fornaciam diversi cuncti ad deduc-

re. Quod audire, quamvis certe fatus talen infinitum damnacionis pre-

cepit, aliud, favorum impresa importunitate subreptam, conta-

bimur: & contrari, atque illius gravissimo locutus ad ultimum

desperationem percussimus, ut ad illius iudicium Metropolitam nofer

cognoscere oiceremus, cum quo causa ipsa esse dignatur, & cuius

communicatio ab initio mortuum causa huius vique non posse

negiri: & nos cum omni populo existimamus, ut invenimus in

martyrizatione totius populi partium sicutam, qui persecutionem

resisterunt Christianis fieri sufficiunt. Præfentes igitur supplicio

relationem confidente direximus, quam per clementiam dignata

placita ante recuperare, & effectu nostra supplicationis Dei res

affirmita fortior, pro quicke matris nostræ Aquilejanæ Ecclesie

cratissimam insolucionem rellexerat, & pro incolumitate Domini nostri

ad dominorum filiorum regnorum Christo Deo nostro regni po-

phenium.

Subscriptio:

Sigillatum etiam, pia dominator, quia tempore ordinationis

nostræ, vnde quod Sacerdos in sancta fide aliquatenus camme-

dicta scripta entitatis nomine de fide ordinatus esset; ut sed

den integrum laudes & Reipublice fidei & exercitii: quod, inuenimus Do-

natum, ne fiducia tibi corde & iherosolima: & hoc rite vocata con-

fessare. Si conturbabatur fide & complicitate pia respondens vestra

renomata non fuerit, si quem de nobis quicunque ejus dicatur, defini-

cionemque: nullum plenum negotium ad ordinandum appre-

hendit Ecclesie pellit: hoc patet: sed quia Gallarum

Archiepiscopum inquit: ad ipsorum finis dohba ordinandorum ac-

curat: & dislocatur Metropolitanus Aquilejanus Ecclesie in ve-

sto imperio constituta, pro quam, Deus proprie, Ecclesia gen-

eribus populat: ut quod ante amem iam fecit operas: & in triu-

Ecclesie nostrarum Concilii, id est "Bretone, Viburnum, & Tur-

flandri Gallarum Episcopos confirmarent Sacerdotem: & inq-

uidem tunc sine memoria distinguiti Principi nuptiis commissa pa-

trum nostrorum venientia fuisse: pro nostra inquisitorum nos

omnes Ecclesias ad Aquilejanum Synodum pertinentes Gallarum

Sacerdotem permanerant. Ergo, dominus pia, quia fener pastore-

rum Principium fidei pro tranquillitate Ecclesie vigilat: & be-

fludio, repensante Deo, contraria gentes diuina manu compre-

sunt: mercenarii nos humilium Sacerdotis supplicatio non suffici-

vit. Nam quod alter pia domino nostro subcepit caput,

ne Dei iudicium habebit pro oculis, nec velut latroni fidelis &

revera, sem opinione pia impetrat, quam Laceri inuenimus in

martyrizatione totius populi partium sicutam, qui persecutionem

resisterunt Christianis fieri sufficiunt. Præfentes igitur supplicio

relationem confidente direximus, quam per clementiam dignata

placita ante recuperare, & effectu nostra supplicationis Dei res

affirmita fortior, pro quicke matris nostræ Aquilejanæ Ecclesie

cratissimam insolucionem rellexerat, & pro incolumitate Domini nostri

ad dominorum filiorum regnorum Christo Deo nostro regni po-

phenium.

Petra, clavis christiana dominator. Fidelis Catholicam conser-

vantes, & Chalcedonensium Concilii definitionem in omnibus vete-

rantes, ut quibuslibet ecclesiasticis conseruentur, nec Deo, nec re-

vera petiat placere, credulam est. Ergo, misericordia dominator,

totius Concilii nostrarum parvitate hoc est debilitas, fidelis & edicta

patri & Archiepiscopo nostro seruosum, ut pro reddenda ratione

communione nostrarum concordem Dei iudicium in ingo barbaro, op-

portuno tempore, ad respetu parvitate occurreremus. Bal-

intus prope oculi exempla fidelium, quibus clavis fani, cum omnis in-

tentio fuit fata, sic Theodosii senioris Confessio martyrum Synodus.

Post proprie, fidelis est scandale conformata, sed inde

Ecclesiae prima Synodus duas membra. Theodosius uniuersi-

diffidente, bene nostrarum difinita; sed ad polarem presentia

Martiani dui Principis, auctor omnibus scandali, pax Catho-

lica in Chalcedonensi Concilio remata est. Nam per absentiam

Christianorum Principum in Ephesia secunda Episcoporum

congregatione in Diocesem Alexandriam sanctissimum regis

viros vobis Episcopos veritatem Catholicam Eider defec-

ti sunt, alijque Episcopos affectores Orthodoxie Fides iniqui-

dei sunt, & scandala regis pessimum generatum est: quod

cum magna labore pessima dicta membra Martiana Imperator A-

egius restituere pessima sua presentia in sancto Chalcedonensi Concilio

impedita, Catholicam pacem immiserata Ecclesiae restitu-

ramus.

Hoc tamum prostrati depositimus, ut quia in discordia

circum sanctam Renovacionem operante, in meliori statu Italie par-

tes, liberatoe fideliter glorio Romani Patrie, dignanter perdu-

xit, & erogauit nos exercitus, denuo genitrix, ad prostratum libe-

teritatem dolens, ejus violentia militans, omnia regis felicitatis

tempore Deum fieri non permisit. Sunt indicia: & cum iustitiae

scandalis impensis vestre patenti erimus ad pedes vestras retroce-

dere, & nostra fides arcta communione plebam redire ratu-

rem. Nam cum que nobis ipsa consuet, & quem in communione

vitam, indicare expectavimus: quod etiam sacratissimum

legibus restitutum est: nullum pessum indicare est in causa,

qui adulterium comprobavit. Sed fidei concordia Christi presentia

Christianorum Principum intentiones Ecclesias sedes digna-

tur, & nunc fidei, supplicamus.

Eadem p. 15. Et hoc in se

restitutum, & in se

colorum cognita fuerit, ita mox subdit: *Celebre tam a pide
libus fratribus, non inter quodam citra filium quia tunc typ gra
uatur, & in strata anima decimabili, accepta inter turba populi
la rique ad tertium Regum, abruptissime que clam regis aliud inaudirem
biens, in aquila posuit, fibulae bidentem dedit, statim qui regis ista
sebe sanatus est. Quoniam nos habetis me dubium, cum ergo ipsa
pius Lazarus energeia famulante, nomen eius inuocantes audierim, ac
criminatum proprieat gesta, viritate iusto discernente, fateri, hac
de his pte Gregorius Turenensis.*

*Ex parte eiusdem. Et postea ad latitudinem Petri, Episcopi, hacten ex scripto
canonici Mautheri S. Gregorius pars episcopatus epistola
eis, in quo more suo Imperator perter conseruandam
partem Augustanum arguit etiam non rogar, sed pia-
cere, quod obtinere ministrum ad Ponitifice; id quidem
imperio Imperator, sed Ilyricum facere conueniebat,
qui hoc loco dicuntur infelix, declinabant. Sed que-
niamque remanent gestatum Gregorii anni huius prole-
gimus.*

Gregorius in super & eos, quos impie Ariana per se-
paravit, legem gerantur ab Ecclesia, quantu[m] o[mn]i
e[st]at Catholice Ecclesie refluitus datur. Anthracius
Rex Longobardorum Ariana libe pollutus, et
enim natus Catholicos studens, hoc anno Pachalit
probatur: Longobardorum Orthodoxorum
etiam de Catholicis baptizari. Sed quid accedit: vltor
Dominicani ex aliis, hoc eundem anno, codemque
anno, quo S. Gregorius confiteatus est Pontifices,
Nono Septembre, ipsum ex hac via subduxit, ut
pallium s. Quamobrem ipse Pontifices, ut cano
meritos coqueret, eusmodi ad viucentes Italiz

Quoniam refutatis. Amisit illa in hac, quae nuper explora-
ta fuit, fiduciam. Longobardorum filia in Eida Catholica
languit, nam, ut quod ait enim deinde fratres extin-
cti, Genesio Longobardorum ristorum non videtur: regnare frat-
terum autem quod per hanc etiam Longobardus adiunctor, ut
quoniam graviter mors ait illis invictus, eisdem filios sive in Apa-
tia sive baptizatae ad Catholicam Fidem continent, quatenus
autem ex ea Domini ministratores placent. Quia ergo potest,
autem, quanto fortius credere, ut, ad fidem rectam, ita credendo
autem ex vita sua certe confiteantur praedicari: ut cum ad
debet non confundantur. Inde, ut reges foliatur
hunc in rei gloriante regnum, dicit Gregorius: nos quibus
conducimus, pelestrum iam, ingenuis in dictam, in
tercepimus alia loca Italia tenuissima; quam non ita laram
nuntiis depulsimus, sed & alias provincias confusat.

Resistit enim Hispaniam, at que Galium carent
agmina pelestrum, Gregorius Turcicenses affirmat;
dum est. Nam ad Hispaniam rursum negotiis latebat ad portum
et apud eum, quem haec nuptia formata summa negotiis
ad eum, quia cum postea ceterum Anglia, nuptia proponeretur.

Sed non menegari, ut magistratus civitatis portionem attingant,
appropriare copiam, sed locum querant, quod a hunc inter
ra lapides mons exurgens, ac paulatim decadens summa tenus
vinda in mari distenditur. Comagno impedita rent, carina magis
impedit ferreis in preceps, si vellicet capitulo illius quaqueffare
et, atque uita discimus inuentus exitus, vociferarentur
diacomo clima cum sanctis pugnabimur capite, imbecile nominis
singulorum cum genere & vox maxima copia, deprecati, ut
etiam veritate ab hoc periculo perire liberarentur. Tam tamquam
apropinquabat manus, ut praefati summa ad populum: & statim
in sanctiorum contemplatione reliquerint, ab ipso loco connoto
cum violentia maiori ventu huic vento contrarium fluctum
eisti, venturaque aduersus unum repulit, ac natus in pelagus profundi
renovata, cum & mors periculis liberantur: sic quiescat
mole periculi, portum, quem desiderabant, cum Dominus gratia,
ac sanctorum patrocinio contingerent. Erant enim ei quisque & sanctiora.
At postolorum feliciter, quoque sacra vestigia Domini ma-
nibus sunt ablata, cum Pauli Laurentijque, atque Pancratii, Chrys-
ostomi Darien regnum, toto, ac altera alterius Pauli fratris eius,
quoniam ceteram & palmaris villarum in ipsa caput orbis viris
Eusebia floruit, concordante, hucuscum Gregorius:

Hoc eodem anno conigit Francorum motus aduersus Longobardos Galliam Cisalpini occupantes, ab eodem Gregorio Turenensi & deputatis, eodem anno videlicet, quo Gregorius creatus est Pontifices: idque ex eo colligit, quod sequenti anno, vbi Agilolphus creatus est Rex Longobardorum ^b, ad captivos redimendos misit Agnellum Tridentinam Episcopum, ut frumento loco dicetur. Franci enim simul cum Imperatore Mauritio ad eos aduersus Longobardos incunabula, ad eos ab Italia expellendos, in Italiam descenderunt, magnisque ubique accolis danunia intulerunt, deulantibus omnes regiones illas, per quas transire configit, ex quibus diuinum nomen aduersum se concutuerunt. Peruenientes enim in Italiam, cum non repensiter exercitum Imperatoris ex condito aduersus Longobardos mitendam, nihil magni momenti efficeret potuerunt, cum Longobardi vita cum suo Rege in manu loca sita recipent, si in Tusceniam ciuitatem, vel alia ad alias munitiones configit. Franci vero circumquaque palantes, in predictam conuenit per etiam mentium ipsorum, denum monitis afflictisque consumpti pauci cum predictis, qui emergerant, & capiuntur in Gallias redire compulsi sunt. Hic enim expeditionis hius anno, ad huc Regem veniente Longobardorum, de cuius obitū mīhi aliud inveniūtur, inquit Gregorius.

XXXII.

*c G. T. Tur.
kift Franc.
lib 10. c. 1.*

DE DIACO
NO TYRO-
NENSIS
CVM RELI-
QUIIS RE-
MEANTE.

XXXIII.

XXXIV:

*g. Geogr. Tur.
hijl Franc.
lib. 10. c. 3.
h Pan. duc
lib. 4 c. 4.*

10

occasio memori facta sit. Porro quem Anbasius Gregorius Papa & Calixti Regem Longobardorum nominavit, Turoensis Gregorius eundem Aprachaum appellat, quem & hoc anno obiit refert; & Paulum eius successor vocat, quem Agilalphum dictum sume concesserunt. Porro quod Gregorius Turenus Agilalphum vocat Paulum, refit ad nomen, quod postea sumpta baptismo, vrsu loco dicitur inferius.

XXXV.

a Gre. Tav.
hif. Frane.
ib. 10. f. 6.

CHILDEBERTI RA
GIS MUNIFICENTIA

XXXVI.
CONCIL.
ANTISIOD.
DIOCESA
NYM.

XXXVII.

VIGILIA
RUM VIV.

XXXVIII.

manu Eucharistiam sumere; sed quod haber inter nos ca-
non non quadragesimus secundus praecepit, ut ad hoc oper-
vinaqueque mulier habeat Dominica calix suum, alioqui
non communiceat. Quid autem per Dominicalem intel-
ligi debeat, accepe ex S. Augustino, qui de hoc agit, respon-
sione centesimo quinquagessimo fecundo de tempore,
vbi ait: *Omnes viri, quando communicare desiderant, sanuina ma-
ni, omnes muliere, vnde exhibent hanc manu, et corpus Christi
et accipiunt, subdit pluribus, quid haec significent?*

Sed iam iniunxit Orientis Ecclesia, que misericordia Dei non deficit, a eodem tempore, quo Occidentis tanto Pontifice illatur Gregorius Magnus, ipsarumque splendoris virtus sanctissimi Theodori Siccoci, qui in Galatia ex Archimandrita inuitus est profectus ad Episcopatum Anataliopolis ciuitatis iudeam in Galatia Ancyra metropoli. Scriptis res ab eo praeclare genus quam fidelissime, quia puer cum ipso coauit Georgium presbyter, acque eisdem monasteriis prefector: nam in fine eius commentarii haec dicit: *Hoc ego Elymus, qui & Georgius a Leonto Theodoro vocatu sum, omnia Deo admisso, conserui. Neque vero mirandorum ipsa expertus sum. Cen enim parentes mei ex epopeo Adgermaro orundi diu fumis viserint, nee riles polles inveneri, sed sanctum virum accesserint, cumque zetas, quibus ille deuteretur, accipiant, ego conceptus sum, & in locum latitudine, & insula ipsi oblati: qui & meus monasteriis contritus, ad regnum profecto lateri ad ducas, &c.* Quicquid rerum mirabilium ipsius Theodoti inspectio maxime fuit, eas sincerissimo stilo memorie perpetue poteris traducere. Quoniam autem quod hoc tempore Mauritius Imperator accidit, ad Episcopatum Anataliopolis tractus fit, idem auctor narrat his verbis:

Defuncto Timotheo Anataliopolis Episcopo, ceteri & clerici ad beatissima Ancyra metropolitum Archiepiscopum conuenierunt, & magnum Dei fenum Theodori Siccoci maniosus Archimandrita insanctissima Ecclesiis sua Episcopum efflagitaverunt. Quoniam illi studio & voluntate, & praecepti, ut eum ad se adcederet. Erat autem tempus, quo latus Theodosius speluncula inclusus precatione vacabat & quietus. Accessebant igitur Anataliopolis clerici & cives ad monasterium atque speluncam, & supplicarunt, ut leprosum ipsi concederet. Quod illi cum ne audiret quidem velle, ne dum concederet: ipsi vi quadam pia illata, eum monastrio extulerunt, & in lectam coniculum abduxerunt. Cuius dictum cum & monachi, & ceteri, qui illi comorabantur, multe efflent: via lanitissima eos perfidem confosolatus est. Omnitute, inquieto, moratore, illi non si multi creduliterit, nondum tam vos, nihil enim est in terra, quod non confundatur, vellet posse separare. Ancyram ignarissimum ingressus, a beatissimo Archiepiscopo Paulo cum leprosum ille cepit est, & Episcopum continuavit. Videbat autem quidam in quiete hellam ingentem & eculo de-
lapsum, & super Ecclesiam illius ciuitatis constitutum, quia radiis suis tunc curvatum erat, tum regiones finitimas illustrabat. Probatum quidam ostendit viuendum eum cestus, cum incredibili miraculo, cum virtute illi civitatem effalgeret, toti penitus illuxit. Orienti narrata idem narrat, quod nos breuitatis causa dicere prætermittimus. Porro saepe sequentibus annis idem nobis occurreret, semper præclaras facies infigebat.

Quod ad bellicas pœnit, male saepe pugnatum est, & Episcopum contumis. Videbat autem quidam in quiete hellam ingentem & eculo de-
lapsum, & super Ecclesiam illius ciuitatis constitutum, quia radiis suis tunc curvatum erat, tum regiones finitimas illustrabat. Probatum quidam ostendit viuendum eum cestus, cum incredibili miraculo, cum virtute illi civitatem effalgeret, toti penitus illuxit. Orienti narrata idem narrat, quod nos breuitatis causa dicere prætermittimus. Porro saepe sequentibus annis idem nobis occurreret, semper præclaras facies infigebat.

lela